

A szentmiseáldozat elválaszthatatlan a keresztáldozattól

A szentmiseáldozat valóságban és gondolatban elválaszthatatlan a keresztáldozattól. Ebben áll a szentmiseáldozat kimondhatatlan értékének és fönségének a titka.

A Trienti Zsinat tanítása szerint a szentmise viszonylagos áldozat, melynek értéke és valósága a keresztáldozat abszolút valóságában gyökerezik, tehát vele egy áldozatot alkot. Mindazonáltal igazi áldozat, tehát tőle különbözik is. Az Újszövetség örök abszolút áldozata a mi Urunknak a Golgotán bemutatott keresztáldozata, mellyel lényegileg azonos a szentmiseáldozat, mivel azonos az áldozat tárgya és az áldozat elsődleges bemutatója, az ember Jézus Krisztus. A Trienti Zsinat tanítása szerint „Egy és ugyanaz az áldozat, ugyanaz a felajánló is – most a papok szolgálata által –, mint aki akkor a kereszten önmagát föláldozta, csakis a feláldozás módjában van különbség.

A keresztáldozat az Újszövetség egyetlen áldozata. A keresztáldozat által Krisztus megváltott bennünket, s fölül nem múlható és kiegészülésre nem szoruló módon eleget tett Istennek. „Nincs üdvösség senki másban” (vö. ApCsel 4,12), ezért máshol keresni az üdvösséget nincsen sem okunk, sem jogunk.

Ez az áldozat abszolút, azaz független minden más áldozattól. Minden egyéb törvényes áldozatnak tőle van az ereje és értéke; a szentmiseáldozat beteljesítője az ószövetségi áldozatoknak, melyek előképe és előkészítője Krisztus áldozatának. A szentmiseáldozat a maga értékéből teljesen elégséges, sőt felülmúlhatatlan értékű.

A szentmise nemcsak dicsőítő (hódoló), hanem az Atyával való kapcsolatot közvetítő áldozat is. Krisztusnak a történelmileg egyszer megcselekedett önfeláldozását a szentmise titokzatos módon, de valóságosan megjeleníti. A keresztáldozat megújul (exercitur, perpetuat), éppúgy, mint az egy és maradandó mennyei Krisztus az átlényegülés által valósággal jelenvalóvá lesz az Oltáriszentségben.

A szentmise fölidézi a keresztáldozat emlékezetét. „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre”, mondja az Úr. Ez az emlékezés nem egyszerű múltidézés, hanem a valóságos megjelenítése Krisztus történelmi tettének. A jelenvalóvá tétel mintegy kaput nyit az örök jelenbe, ahol a múlt egy adott pontjában bekövetkező esemény minden időkre ható volta nyilvánvalóvá válik, a Golgota áldozata pedig különösképpen is a történelem középpontjaként mutatkozik meg. Mert „egy és ugyanaz

az áldozat, ugyanaz a fölajánló is – most a papok szolgálata által –, mint aki akkor a kereszten önmagát föláldozta, csakis a feláldozás módjában van különbség”. Krisztus életének áramába tehát az Egyház által kapcsolódhatunk be.

A szentmise a keresztáldozat gyümölcseinek a közvetítője. A mi megváltásunk és üdvösségünk, amit a Megváltó a kereszten szerzett meg nekünk, számunkra úgy valósul meg, hogy átadjuk magunkat Krisztusnak, s egyesülünk áldozatával. Ez történik a szentmiseáldozaton keresztül, amely ténylegesen az ég és föld találkozása; az Atya irgalmának és szeretetének a forrása, és a mi Istennel való találkozásunknak legfőbb színtere. „A szentmiseáldozat nem egyszerűen liturgia, hanem a természetfölötti életnek a kútfeje, Krisztus testének élő szívverése, a mennyei Jeruzsálemnek és Isten országának titkoz központi napja, köréje kering Krisztusnak minden bolygó lelke, s tőle veszi világosságát és életét”.

Fülep Dániel
(Tengernek Csillaga, XVII/5.)